

ת"ד 5778/12 - מדינת ישראל נגד נעמי קטורזה, סטפן קטורזה

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
ת"ד 11-12-5778 מדינת ישראל נ' קטורזה ואח'

בפני כב' השופט - ס. נשאה יהושע צימרמן
בעניין: מדינת ישראל

המואשימה

- נגד
1. נעמי קטורזה
2. סטפן קטורזה
הנאשמים

גזר דין

כתב האישום ומhalt המשפט

הנאשםת 1 פגעה בהולך רגל אשר חצה את כביש מספר 2 והואשמה בהפקרה אחרי פגיעה. הנאם 2, בעלہ של הנאשםת, ישב כנוסע במושב האחורי ברכב. לאחר פגיעת הנאשםת בהולך הרגל, הנאם לא ביקש מהנאשםת לעצור את הרכב, ואמר לה להפסיק בנסעה, וזאת תחת עצרת הרכב והגשת עזרה להולך הרגל. משכך הואשם הנאם בסיווע להפקרה אחרי פגעה.

הנאשםת הודהה באשמה, הורשעה, ונגזר דין להעונשים הבאים: 6 חודשים מאסר בעבודות שירות, פסילת רשות נהיגה לתקופה של 5 שנים, פיצוי להולך הרגל בסך 10,000 ₪ וכן מאסר מוותנה ופסילה מותנית.

באשר לעונשו של הנאם, הצדדים הגיעו להסדר טיעון ובמסגרתו עתרו במשפט להטלת 3 חודשים מאסר בעבודות שירות, ואולם בכל הנוגע לרכיב העוני שיינו פסילת רשות נהיגה, ושאלת הטלת פיצוי על הנאם לטובת נפגע העבירה, לא הייתה הסכמה בין הצדדים ולא טענו כל אחד את טענותו.

התביעה סקרה כי, לנוכח מתחמי הענישה במקרים דומים, יש להשיט על הנאם פסילה שלא תפחית מ- 12 חודשים, ובאשר להטלת פיצוי, סקרה התביעה כי אחראותו של הנאם נפרדת מאחריותה של רعيיתו - הנאשםת, ولكن למטרות שהנאשםת חוויה בתשלום פיצויים בסך 10,000 ₪ יש מקום לגזר פיצויים אף על הנאם, חלק מתפקיד אחראיות על ביצוע העבירה.

הסנגור, מנגד, סבר כי אחראותו של הנאם גבולית וזאת לאור השאלות המשפטיות שקרה זה מעורר. ב"כ הנאם הביא מדברי בית המשפט העליון וממאמרי מלומדים וטען כי יש להבחין בין מקרים הפקרה שונים ואין מקום להשיט על הנאם את "הפאניקה המוסרית" הגורמת להחמרה בענישה. ב"כ הנאם טוען כי היבט המוסרי של העבירה מגולם ב- 3 חודשים המאסר עליהם סוכם ואין מקום להשיט עליו גם פסילת רשות נהיגה.

עמוד 1

הсанגור אף הפנה את בית המשפט לעונשה שהוטלה על רعيיתו של הנאשם - דהינו 5 שנות פסילה, ולנוכח הנסיבות האישיות, כפי שפירט, הטלת פסילת ראשוני הנהיגה באותה עת גם על הנאשם תגעה קשות בפרנסתו. בהקשר זה גם ביקש הסנגור כי לא יוטל תשלום פיצוי شهرי "מאותו כיס" משולם פיצוי לנפגע העבירה בסך של 10,000 ₪.

אף הנאשם אמר דברו בפני ביהם"ש, התיחס לנסיבות האירוע, ולמצבם הרגשי הקשה של רعيיתו ושלו וכן תאר את נסיבות חייהם המורכבות, במיוחד לעונשה שהוטלה על רعيיתו.

גם נפגע העבירה ביקש לומר דברים בפני בית המשפט, כפי שעשה אף בדיונים קודמים, ועיקרם טענות קשות כלפי גורמי החוקה וככלפי הנאשם והתנהגותו.

דין והכרעה

אין צורך להרבות מילים בדבר חומרתה של העבירה.

בית משפט זה במסגרת גזר דיןה של הנאשם תארא את נורמת ההתנהגות הפסולה, ולעתים המכוערת, המגולמת בעבירה זו, והצורך בעונשה אשר תבטאת את הסלידה ממעשים אלו ותשמש ככל להרתעת הפרט והציבור.

בית המשפט בגזרו את דיןה של הנאשם התיחס לנסיבות המיוחדות של האירוע בכל הנוגע לנואמת ולמצבנה הנפשי בזמן האירוע. בית המשפט קיבל את התרומות שירות המבחן כי העבירה "**مشקפת תגובה רגשית ונפשית בעוצמה חזקה על רקע ההשפעה הטרואומטית של חווית התאונה**". ומשכך, קבע את נסודות ההתנהגותה של הנאשם ברף התיכון.

לעומת זאת, לא ניתן לקבוע כי אלו הם פניו הדברים אף ביחס לנאים, לא הוצג בפני בית המשפט כי הנאשם חוותה תגובה רגשית כה עצומתית כפי שחוותה הנואמת, וניתן להתרשם מכלול הנתונים שהוצעו כי שליטתו העצמית הייתה רבה משל רעייתו שנאהgra ברכב.

נכון הדבר כי הנאשם הורשע כמסיע. ועל כן אחוריותו מופחתת ביחס למבחן העיקרי, ואולם כמסיע מתקשה אני לראות את נסודות ההתנהגותו ברף התיכון. לכך יש לצרף את תסוקיר שירות המבחן שアイו עומד לזכותו ואת התרומות שירות המבחן והערכתו בדבר הסיכון העתידי הנובע ממנו.

לכל אלו יש להוסיף את עבורי התעבורתי שגם לא עומד לזכותו. הנאשם מחזיק בראשון נהיגה משנה 2001, לחובמו 33 הרשעות קודמות, 11 הרשעות בגין נהיגה במהירות העולה על המותר, עבירות רבות בגין שימוש בטלפון נייד ללא דיבורית ועבירות נוספות.

מכל האמור לעיל עולה כי יש לגזר את דיןו של הנאשם לפסילת ראשוני נהיגתו.

בית המשפט מקווה כי עונשה זו ייחד עם 3 חודשי המאסר בעבודות שירות והענישה המותנית, ישמשו כגורם מרתיע כלפי הנאשם ויבטאו את התיחסות בית המשפט לחומרת מעשייו. יחד עם זאת, בקביעת תקופת הפסילה שתוטל על הנאשם יש לחת את הדעת לכל הנסיבות הכרוכות בעבירה והנסיבות שאינן הכרוכות בעבירה.

ראשית, כפי שכבר הזכרנו, חשיבות רבה לכך שהנאים הינם מסיע לעבירה ולאו המבחן העיקרי, וכן לעובדה שהנאים

הורשע כנוסע ולא כנהג. לכל אלו יש להוסיף את העובדה שדינה של רعيית הנאשם נגזר, בגין איורע זה, לפסילת רשות הנהיגה לתקופה של 5 שנים ומאסר של 6 חודשים בעבודות שירות. בכך הדבר כי לכל אחד מהנאשמים אחריות פרטת, ואולם גם אין ספק שהתהא המשפחה אשר הנאשם והנאשם חולקים ייחדיו נפגע ויפגע ממשמעותית בגין תקופת הפסילה הממושכת שהוטלה על הנאשם וב בגין 6 חודשים בעבודות השירות שהוטלו עליו. לנוכח אופי עבודות הנאשם, אין ספק כי פרנסתו תפגע, ואולם על פגעה זו להיות מידתית. עליה להביא להר天涯ה ושילוח מסר לנאים ולציבור, אולם לא לגדיות מטה לחמו ומשפחתו.

בנסיבות אלו, אני סבור כי פסילה לתקופה קצרה יחסית, יחד עם יתר רכיבי הענישה, תשרת את האינטרס הציבורי ותוכל לשמש כגורם מרתיע לנאים.

ובאשר להטלת הפיצויים, גם בסוגיה זו לא ניתן לקבל את עמדת הסגנור. אחוריות המוסרית של הנאשם כלפי נפגע העבירה עומדת בנפרד מחוירתה של הנאשם. עבירה חמורה זו מגמתת פגעה עמוקה בסולידריות החברתית, והטלת פיצויים אשר ישולם, מכיסו של הפוגע בערך נעלזה, למי שנפגע מעבירה זו, הינה בעל חשיבות מוסרית רבה, ויש בה כדי לשיקם, ولو במקצת, את ערך הסולידריות שנפגע. על כן, העובדה שהוטלו פיצויים לחובתה של הנאשם אינה פוטרת את הנאשם מתשולם פיצוי, אלא, לכל היותר, תשמש את בית המשפט בקביעת גובה הפיצויים.

לאור כל האמור, ובאיוז השיקולים לחומרא ולהולא, אני דין את הנאשם לעונשים הבאים:

- א. מאסר לתקופה של 3 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות. הנאשם יתייצב לריצוי בעבודות השירות במועד ובמקום שפורטו בחוות הדעת מיום 17.12.14.
- ב. מאסר לתקופה של 7 חודשים וזאת על תנאי לפחות 3 שנים אם יעבור על הוראות סעיף 64א או סעיף 64א1 לפקודת התעבורה או אם ינהג בזמן פסילה.
- ג. מאסר לתקופה של 5 חודשים וזאת על תנאי לפחות 3 שנים אם יורשע בעבירות סיוע בקשר לסעיף 64א לפקודת התעבורה.
- ד. מאסר לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי לפחות 3 שנים אם יעבור על הוראות תקנה 144 לתקנות התעבורה.
- ה. פסילת רישון הנהיגה לתקופה של 5 חודשים.
- ו. פסילת רישון הנהיגה לתקופה של 10 חודשים וזאת על תנאי לפחות 3 שנים.
- ז. תשלום פיצויים להולך الرجل מר תומר תיר ת.ז. 043022466 בסך של 8,000 ₪. בנסיבות האמור, לא הוטל קנס לחובת הנאשם. הודיעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, ט' שבט תשע"ה, 29 ינואר 2015, בנסיבות הצדדים.